

Ἡ νίκη τῆς Μοσχόβιας ἐκ πίστεως ἐγένη,
καὶ μετὴν πίστιν τὴν ὀρθὴν ἐκέρδισαν ἐκεῖνοι.
Οὕτως καὶ τὸ ἡμέτερον γένος, διὰ τὴν ὄραν,
θλίψεις καὶ πόνους ἔχουσιν ἡμέραν καὶ καθ' ὄραν·
ἐκ πάντων ὀνειδεῖζονται Τουρκῶν καὶ ἀλλοφύλων,
ἔνεκεν γὰρ τῆς πίστεως οὐκ ἔχουν τινὰ φίλον·
Νὰ τοῦτο λέγω βέβαια, ἂν ἔχη τινὰς πίστιν
στερὰν καὶ ἀμετάτρεπτον, εἴ τι ζητᾷ τὸ βρίσκει·
μόνον τὴν πίστιν καὶ τὸν νοῦν νάχουν στερεομένον,
καὶ ἂν τοὺς ὑβρίση καὶ τινὰς, μικρὸν ἄς ὑπομένουν
καὶ νάχουν θάρρος πρὸς θεὸν ἐλπίδα σωτηρίας,
ἄμποτες νὰ ἔλθῃ νίκη κ' εἰς αὐτοὺς, ὡσὰν τῆς Μοσχόβιας.
Αἱ δὲ ἀγαθαὶ σου εὐχαὶ καὶ ἡ εὐλόγησίς σου
νὰ εἶναι πάντα μεθ' ἡμῶν καὶ μετὰ τοῦ ποιμνίου σου.

Au f. 3 recto : Πρὸς τὸν κοινὸν λαόν.

Au f. 3 verso : Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως.

Ce curieux petit poème se termine ainsi (nous respectons l'orthographe de l'original) :

Χιλιοστῶ ἑξακοστῶ καὶ ἕκτω ἔτος σέβει,
τὸν μῆνα δὲ τὸν μάιον, αὐτῷ ὁποῦ συνέβει.
Λοιπὸν ἐκεῖνω τῷ καιρῷ ἐγράφη κ' ἡ ῥημάδα,
ὁποῦτον τῆς πεντηκοστῆς ἐκεῖνη εὐδομάδα.
Ἐγράφη δὲ ὑποχειρὸς Ματθαίου τοῦ Πολίτου,
ἱερομονάχου ταπεινοῦ καὶ τοῦ ἀρχιμανδρίτου
μέσα εἰς τὴν Σμολένισκα, στὸ σπᾶς τὸ μοναστήρι,
ῥωμαϊκὰ δὲ λέγεται κυρίω τῷ σωτήρι.
Δόξα σοι τῷ δοξάσαντι καὶ δώσαντι τὸ κλέος,
ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς σὺν θεῷ τῶρα κάμωμεν τέλος.

Bibliothèque Angélique (à Rome) : OO. 4. 76.

Nous n'avons aucun renseignement sur MATTHIEU POLITIS, auteur de cet opuscule, dont le héros est le faux Démétrius.

